

LAW

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.6.3.1>

MIEJSCE I CECHY WYŻSZYCH WYSPECJALIZOWANYCH SĄDÓW W SYSTEMIE SĄDOWNICTWA UKRAINY Z POZYCJI PRAWA ADMINISTRACYJNEGO

Irina Antipova

studentka Naukowo-Badawczego Instytutu Prawa Publicznego (Kijów, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0003-2926-7705

e-mail: Ir_antipv777@ukr.net

Adnotacja. Cel artykułu polega na tym, aby na podstawie stanowisk naukowców i norm obowiązujących przepisów specjalnych określić miejsce i cechy najwyższych wyspecjalizowanych sądów w systemie sądownictwa Ukrainy z pozycji prawa administracyjnego. Artykuł określa miejsce najwyższych wyspecjalizowanych sądów w systemie sądownictwa Ukrainy z pozycji prawa administracyjnego. Ujawniono, że wyższe sądy specjalistyczne zajmują ważne miejsce w systemie sądownictwa Ukrainy i są warunkowo uprzywilejowanymi sądami, wykonującymi specjalne rodzaje wymiaru sprawiedliwości w celu odciążenia systemu sądowego i poprawy procedury sądowej ochrony praw, wolności i uzasadnionych interesów osób i interesu publicznego w ramach określonych stosunków prawnych związanych z korupcją lub z własnością intelektualną. Stwierdzono, że wyższe sądy specjalistyczne zajmują ważne miejsce w systemie sądownictwa Ukrainy i są warunkowo uprzywilejowanymi sądami, wykonującymi specjalne rodzaje wymiaru sprawiedliwości w celu odciążenia systemu sądowego i poprawy procedury sądowej ochrony praw, wolności i uzasadnionych interesów osób i interesu publicznego w ramach określonych stosunków prawnych związanych z korupcją lub z własnością intelektualną.

Słowa kluczowe: status administracyjny, stosunki administracyjne, wyższe sądy specjalistyczne, uprawnienia, regulacja prawna, zasady, specjalizacja, sąd, sądownictwo, postępowanie sądowe.

PLACE AND FEATURES OF HIGHER SPECIALISTS OF COURTS IN THE JUDICIAL SYSTEM OF UKRAINE FROM THE POSITION ADMINISTRATIVE LAW

Irina Antipova

Applicant

Research Institute of Public Law (Kyiv, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0003-2926-7705

e-mail: Ir_antipv777@ukr.net

Abstract. The purpose of the article is to determine the place and features of higher specialized courts in the judicial system of Ukraine from the standpoint of administrative law on the basis of the positions of scholars and the norms of current special legislation. The article identifies the place of higher specialized courts in the judicial system of Ukraine from the standpoint of administrative law. It is revealed that higher specialized courts occupy an important place in the judicial system of Ukraine and are conditionally privileged courts that administer special types of justice in order to relieve the judiciary and improve the procedure of judicial protection of rights, freedoms and legitimate interests of individuals and the public interest related to corruption or intellectual property. It is concluded that higher specialized courts occupy an important place in the judicial system of Ukraine and are conditionally privileged courts that administer special types of justice to relieve the judiciary and improve the procedure of judicial protection of rights, freedoms and legitimate interests of individuals and public interest within specific legal relations. related to corruption or intellectual property.

Key words: administrative status, administrative relations, higher specialized courts, powers, legal regulation, principles, specialization, court, judiciary, court proceedings.

МІСЦЕ Й ОСОБЛИВОСТІ ВИЩИХ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ СУДІВ У СИСТЕМІ СУДОУСТРОЮ УКРАЇНИ З ПОЗИЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА

Ірина Антипова

здобувач

Науково-дослідного інституту публічного права (Київ, Україна)

ORCID ID: 0000-0003-2926-7705

e-mail: Ir_antipv777@ukr.net

Анотація. Мета статті полягає в тому, щоб на базі позицій науковців і норм чинного спеціального законодавства визначити місце й особливості вищих спеціалізованих судів у системі судустрою України з позиції адміні-

стративного права. У статті визначено місце вищих спеціалізованих судів у системі судуострою України з позиції адміністративного права. Розкрито, що вищі спеціалізовані суди займають важливе місце в системі судуострою України та є умовно привілейованими судами, що здійснюють спеціальні види правосуддя з метою розвантаження судової системи та вдосконалення процедури судового захисту прав, свобод і законних інтересів осіб і публічного інтересу в межах специфічних правовідносин, що пов'язані з корупцією або з інтелектуальною власністю. Зроблено висновок, що вищі спеціалізовані суди займають важливе місце в системі судуострою України та є умовно привілейованими судами, що здійснюють спеціальні види правосуддя з метою розвантаження судової системи та вдосконалення процедури судового захисту прав, свобод і законних інтересів осіб і публічного інтересу в межах специфічних правовідносин, що пов'язані з корупцією або з інтелектуальною власністю.

Ключові слова: адміністративний статус, адміністративні відносини, вищі спеціалізовані суди, повноваження, правове регулювання, принципи, спеціалізація, суд, судуострій, судочинство.

Вступ. Модель судуострою в Україні вкотре змінилася з прийняттям Закону України «Про судуострій і статус суддів» (далі – Закон) від 2 червня 2016 року, причому принципи його побудови залишилися незмінними. Однак іншими стали вищі спеціалізовані суди. Раніше вони були вищими судовими органами спеціалізованих судів. Тепер їх статус набув докорінно іншої форми і змісту. Сьогодні це Вищий суд з питань інтелектуальної власності й Вищий антикорупційний суд (Медведик, 2018).

Особливості вищих спеціалізованих судів у системі судуострою України з позиції адміністративного права аналізували в працях такі вчені, як В. Авер'янов, В. Бевзенко, М. Бояринцева, І. Голосніченко, Н. Губерська, П. Діхтієвський, І. Іванишук, Р. Кайдашев, Р. Крусян, Р. Куйбіда, Л. Медведик, С. Мельник, В. Молдован, Л. Москвич, І. Туркіна, М. Фоміна, В. Чумак та ін. Однак сукупний правовий статус вищих спеціалізованих судів у системі судуострою України залишається проблемною темою для практики й теорії, що зумовлює необхідність системних досліджень у цій площині.

Мета статті полягає в тому, щоб на базі позицій науковців і норм чинного спеціального законодавства визначити місце й особливості вищих спеціалізованих судів у системі судуострою України з позиції адміністративного права.

Основна частина. Сучасний етап політико-правових перетворень в Україні характеризується створенням оновленої системи судуострою, яка б відповідала міжнародним стандартам здійснення правосуддя, а суди стали реальними захисниками права та справедливості відповідно до конституційно закріпленого принципу верховенства права. Для вирішення цього завдання відбувається реформування у сфері судової влади як перманентний, поетапний процес – від створення судової влади в системі поділу державної влади через поетапне проведення глибокої, системної судової реформи до подальшого, стійкого вдосконалення системи судуострою (Крусян, 2018).

В Україні визнається й діє принцип верховенства права. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України й повинні відповідати їй. Також статтею 125 Конституції України передбачено, що судуострій в Україні будується за принципами територіальності та спеціалізації й визначається законом (Конституція України, 1996).

Суттєве значення для визначення ролі вищих спеціалізованих судів у системі судової влади має поняття «система». Так, у довідковій літературі це поняття тлумачиться, зокрема, так: а) форма організації, будова чого-небудь (державних, політичних, господарських одиниць, установ і т. ін.), лад, режим (як форма суспільного устрою); б) сукупність яких-небудь елементів, одиниць, частин, об'єднаних за спільною ознакою, призначенням (Яременко, Сліпущко, 1999: 207). Вітчизняний учений В. Сагатовський, досліджуючи поняття «система», указав, що вона є цілеспрямованою, функціонуючою конструкцією, спроможною вирішувати проблемні ситуації за умови наявності відповідних зовнішніх обставин (Сагатовський, 1976: 75–77). І. Коваленко вважає, що система – це сукупність елементів, певним чином пов'язаних і взаємодіючих між собою для виконання заданих цільових функцій (Коваленко, Бідюк, Гожий, 2004: 11).

Отже, під поняттям «система» можна розуміти форму організації, що складається із сукупності певним чином пов'язаних між собою різних елементів, наділяється новими якостями чи функціями, для вирішення відповідних завдань.

Щодо визначення поняття «система судуострою України» варто відзначити, що в правовій науці немає єдиного, уніфікованого, підходу до визначення поняття судуострою. Зокрема, спостерігається ототожнення таких категорій, як «судуострій», «система судів», «судова система» та «суди» (Молдован, Мельник, 2013: 36–41). Л. Москвич характеризує поняття «судуострій» як організаційне оформлення (організаційну будову) судової системи (Москвич, 2011: 25). Р. Куйбіда, визначаючи поняття судуострою як судову систему, яка охоплює суди та органи й установи, що їх обслуговують, уживає й таке поняття, як «система правосуддя», з одночасною характеристикою правосуддя як стану (Куйбіда, 2004: 6). М. Фоміна вважає, що термін «судова система» втратив свою актуальність та еволюціонував у ширше поняття – «судуострій», що «становить сукупність норм, які визначають основоположні засади організації та діяльності, завдання, внутрішню будову й компетенцію судів і прирівняних до них органів (третейські суди, арбітражі), а також безпосередньо систему судів держави та систему органів, створених для обслуговування цієї системи» (Фоміна, 2013: 68). І. Туркіна вказує, що судуострій неправильно розуміти в широкому змісті як «судову систему» країни, тобто як види судів та інших органів судової влади. Дослідниця вважає, що у вузькому розумінні судуострій – це тільки структура судів. Крім цього, зауважує, що судуострій найчастіше визначається некоректно – як сукупність норм, що встановлюють завдання, принципи організації й діяльності судів, їхню структуру та компетенцію (Туркіна, 2012).

Відповідно до статті 17 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», судоустрій будується за принципами територіальності, спеціалізації та інстанційності. Для розгляду окремих категорій справ у системі судоустрою діють вищі спеціалізовані суди. Єдність системи судоустрою забезпечується: 1) єдиними засадами організації та діяльності судів; 2) єдиним статусом суддів; 3) обов'язковістю для всіх судів правил судочинства, визначених законом; 4) єдністю судової практики; 5) обов'язковістю виконання на території України судових рішень; 6) єдиним порядком організаційного забезпечення діяльності судів; 7) фінансуванню судів виключно з Державного бюджету України; 8) вирішенням питань внутрішньої діяльності судів органами суддівського самоврядування (Про судоустрій і статус суддів, 2016).

Відповідно до статті 31 Закону, у системі судоустрою діють вищі спеціалізовані суди як суди першої та апеляційної інстанцій із розгляду окремих категорій справ. У складі вищого спеціалізованого суду можуть утворюватися судові палати для розгляду окремих категорій справ у першій інстанції, а також утворюється апеляційна палата для розгляду справ в апеляційній інстанції. Апеляційна палата вищого спеціалізованого суду діє в його складі на засадах інституційної, організаційної, кадрової та фінансової автономії. Кількість суддів в апеляційній палаті вищого спеціалізованого суду визначає в межах загальної кількості суддів вищого спеціалізованого суду Державна судова адміністрація України за погодженням із Вищою радою правосуддя (Про судоустрій і статус суддів, 2016).

Згідно зі статтею 32 Закону, Вищий спеціалізований суд наділяється такими повноваженнями: 1) здійснює правосуддя як суд першої та апеляційної інстанцій у справах і в порядку, визначених процесуальним законом; 2) аналізує судову статистику, вивчає та узагальнює судову практику, інформує про результати узагальнення судової практики Верховний Суд; 3) здійснює інші повноваження, визначені законом (Про судоустрій і статус суддів, 2016). Вищими спеціалізованими судами є: 1) Вищий суд з питань інтелектуальної власності; 2) Вищий антикорупційний суд (Про судоустрій і статус суддів, 2016).

Проаналізувавши думки вчених і чинне законодавство щодо поняття «судоустрій», можна визначити, що до системи судоустрою України належать вищі спеціалізовані суди як умовно привілейовані судові інституції, наділені владною компетенцією щодо розгляду та вирішення справ у характерних правовідносинах, що пов'язані з корупцією (Вищий антикорупційний суд) та інтелектуальною власністю (Вищий суд з питань інтелектуальної власності).

Компетенцію Вищого суду з питань інтелектуальної власності визначає Господарський процесуальний кодекс України, відповідно до якого Вищий суд з питань інтелектуальної власності розглядає справи щодо прав інтелектуальної власності, а саме: 1) справи у спорах щодо прав на винахід, корисну модель, промисловий зразок, торговельну марку (знак для товарів і послуг), комерційне найменування та інших прав інтелектуальної власності, у тому числі щодо права попереднього користування; 2) справи у спорах щодо реєстрації, обліку прав інтелектуальної власності, визнання недійсними, продовження дії, дострокового припинення патентів, свідоцтв, інших актів, що посвідчують, або на підставі яких виникають такі права, або які порушують такі права чи пов'язані з ними законні інтереси; 3) справи про визнання торговельної марки добре відомою; 4) справи у спорах щодо прав автора та суміжних прав, у тому числі спорах щодо колективного управління майновими правами автора та суміжними правами; 5) справи у спорах щодо укладання, зміни, розірвання й виконання договору щодо розпорядження майновими правами інтелектуальної власності, комерційної концесії; 6) справи у спорах, які виникають із відносин, пов'язаних із захистом від недобросовісної конкуренції, щодо неправомірного використання позначень або товару іншого виробника; копіювання зовнішнього вигляду виробу; збирання, розголошення та використання комерційної таємниці; оскарження рішень Антимонопольного комітету України з визначених цим пунктом питань (Господарський процесуальний кодекс України, 1992).

Що стосується компетенції Вищого антикорупційного суду, то для його функціонування прийнятий спеціальний закон. Так, відповідно до Закону України «Про Вищий антикорупційний суд», Вищий антикорупційний суд здійснює правосуддя як суд першої та апеляційної інстанцій у кримінальних провадженнях щодо злочинів, зарахованих до його юрисдикції (підсудності) процесуальним законом, а також шляхом здійснення у випадках і порядку, визначених процесуальним законом, судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у таких кримінальних провадженнях; аналізує судову статистику, вивчає та узагальнює судову практику в кримінальних провадженнях, зарахованих до його підсудності, інформує про результати узагальнення судової практики Верховний Суд і надає йому пропозиції щодо висновків щодо проектів законодавчих актів, які стосуються організації та діяльності Вищого антикорупційного суду, спеціальних вимог до суддів цього суду та гарантій їхньої діяльності, а також оприлюднює їх на своєму офіційному веб-сайті (Про Вищий антикорупційний суд, 2018).

На думку Л. Медведика, нормативно Вищі спеціалізовані суди систему судоустрою не становлять, але, відповідно до Закону, у ній діють. Таким чином, норма статті 3 Закону про те, що суди України утворюють єдину систему, є декларативною. Порядок організації та діяльності Вищих спеціалізованих судів не узгоджується з принципами територіальності, спеціалізації та інстанційності, за якими будується судоустрій. Відповідно, з відходом від них визначалися їх місцезнаходження, територіальна юрисдикція і статус (Медведик, 2018). Також учений Л. Медведик у праці вказує: очевидним є той факт, що адміністративна юрисдикція Вищого суду з питань інтелектуальної власності вбирає в себе частину справ, які розглядаються за правилами господарського та цивільного процесу. Однак для довершеності результату, згідно з вимогами та потребами сьогодення, необхідно розширити перелік адміністративних правопорушень у сфері

прав інтелектуальної власності й збільшити за них відповідальність, унісши відповідні зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення. Крім того, запевняє, що, безумовно, законодавче підґрунтя для функціонування Вищих спеціалізованих судів з часом буде вдосконалюватися. Але нагальною вимогою сьогодення є створення єдиного й дієвого державного органу, здатного контролювати весь процес здійснення права інтелектуальної власності; авторитетно врегульовувати потенційні спори в позасудовому порядку (Медведик, 2018).

Висновки. Отже, вищі спеціалізовані суди займають важливе місце в системі судоустрою України та є умовно привілейованими судами, що здійснюють спеціальні види правосуддя з метою розвантаження судової системи й удосконалення процедури судового захисту прав, свобод і законних інтересів осіб і публічного інтересу в межах специфічних правовідносин, що пов'язані з корупцією або з інтелектуальною власністю.

Вагомою негативною особливістю місця вищих спеціалізованих судів є законодавче невключення їх до системи судоустрою України, адже, відповідно до чинного законодавства, де-юре систему судоустрою становлять місцеві, апеляційні суди та Верховний суд, а вищі спеціалізовані суди виділяються як додаткові (для розгляду окремих категорій справ), що зумовлює неоднозначність судової системи України.

Список використаних джерел:

1. Господарський процесуальний кодекс України. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 6. Ст. 56.
2. Коваленко І.І., Бідюк П.І., Гожий О.П. Вступ до системного аналізу : навчальний посібник. Миколаїв : Видво МДГУ ім. П. Могили, 2004. 148 с
3. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
4. Крусян Р.А. Реформування системи судоустрою України: досвід, сучасність, тенденції : дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2018. 254 с.
5. Куйбіда Р.О. Реформування правосуддя в Україні: стан і перспективи : монографія. Київ : Атіка, 2004. 288 с.
6. Медведик Л.О. Місце вищих спеціалізованих судів в системі судоустрою України та їх адміністративна юрисдикція. *Інтернаука. Серія «Юридичні науки»*. 2018. № 1. С. 23–29.
7. Молдован В.В., Мельник С.М. Судострій України : навчальний посібник. Київ : Алерта, 2013. 280 с.
8. Москвич Л.М. Напрямами оптимізації судоустрою України. *Вісник Верховного Суду України*. 2011. № 4 (128). С. 25–31.
9. Про Вищий антикорупційний суд : Закон України від 07.06.2018 № 2447-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2018. № 24. Ст. 212.
10. Про судострій і статус суддів : Закон України від 02.06.2016 № 1402-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2016. № 31. Ст. 545.
11. Рекомендація R (2000) 2 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам «Щодо повторного розгляду або поновлення провадження у певних справах на національному рівні після прийняття рішень Європейським судом з прав людини», прийнята Комітетом міністрів на 694-му засіданні заступників міністрів 19 січня 2000 року. *Верховна Рада України: офіційний веб-сайт*. 2018. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_175#Text.
12. Сагатовский В.Н. Опыт построения категориального аппарата системного подхода. *Философские науки*. 1976. № 3. С. 75–77.
13. Туркіна І.Є. Типології правових систем і роль органів судової системи в механізмі держави. *Теоретичні та прикладні питання державотворення*. 2012. Вип. 10. С. 64–76.
14. Фоміна М.А. До питання розмежування понять «судова система» та «судострій». *Часопис Київського університету права*. 2013. № 1. С. 67–69.
15. Яременко В.В., Сліпущко О.М. Новий тлумачний словник української мови : у 4 т. Київ : Аконті, 1999. Т. 4. 944 с.

References:

1. Hospodarskyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Commercial Procedural Code of Ukraine]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1992. № 6. St. 56 [in Ukrainian].
2. Kovalenko I.I., Bidiuk P.I., Hozhyi O.P. (2004). *Vstup do systemnoho analizu* [Introduction to systems analysis]: navch. posib. Mykolaiv : Vydvo MDHU im. P. Mohyly. 148 p. [in Ukrainian].
3. Konstytutsiia Ukrainy [The Constitution of Ukraine]: vid 28.06.1996 r. № 254k/96-VR. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*. 1996. № 30. St. 141 [in Ukrainian].
4. Krusian R.A. (2018). *Reformuvannia systemy sudoustroiu Ukrainy: dosvid, suchasnist, tendentsii* [Reforming the judicial system of Ukraine: experience, modernity]: dys. ... kand. yuryd. nauk. Odesa. 254 p. [in Ukrainian].
5. Kuibida R.O. (2004). *Reformuvannia pravosuiddia v Ukraini: stan i perspektyvy* [Judicial reform in Ukraine: status and prospects]: monohrafiia. Kyiv : Atika. 288 p. [in Ukrainian].
6. Medvedyk L.O. (2018). *Mistse vyshchych spetsializovanykh sudiv v systemi sudoustroiu Ukrainy ta yikh administratyvna yurysdyktsiia* [The place of higher specialized courts in the judicial system of Ukraine and their administrative jurisdiction]. *Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal «Internauka»*. Serii : Yurydychni nauky. № 1. pp. 23–29 [in Ukrainian].
7. Moldovan V.V., Melnyk S.M. (2013). *Sudoustrii Ukrainy* [Judicial system of Ukraine]: navch. posibnyk. Kyiv : Alerta. 280 p. [in Ukrainian].
8. Moskvych L.M. (2011). *Napriamy optymizatsii sudoustroiu Ukrainy* [Directions for optimizing the judicial system of Ukraine]. *Visnyk Verkhovnoho Sudu Ukrainy*. № 4 (128). pp. 25–31 [in Ukrainian].
9. *Pro Vysychy antykoruptsiinyi sud* [About the Supreme Anti-Corruption Court]: Zakon Ukrainy vid 07.06.2018 № 2447-VIII. *Vidomosti Verkhovnoi Rady*. 2018. № 24. St. 212 [in Ukrainian].

10. Pro sudoustrii i status suddiv [On the judiciary and the status of judges]: Zakon Ukrainy vid 02.06.2016 № 1402-VIII. Vidomosti Verkhovnoi Rady. 2016. № 31. St. 545 [in Ukrainian].
11. Rekomendatsiia R (2000) 2 Komitetu ministriv Rady Yevropy derzhavam-chlenam «Shchodo povtornoho rozghliadu abo ponovlennia provadzhennia u pevnykh spravakh na natsionalnomu rivni pislia pryiniattia rishen Yevropeiskym sudom z prav liudyny» [Recommendation R (2000) 2 of the Committee of Ministers of the Council of Europe to member states on the reconsideration or reopening of proceedings in certain cases at national level following decisions of the European Court of Human Rights], pryiniata Komitetom ministriv na 694-mu zasidanni zastupnykiv ministriv 19 sichnia 2000 roku. Verkhovna Rada Ukrainy: ofitsiinyi veb-sait. 2018. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_175#Text [in Ukrainian].
12. Sagatovskii V.N. (1976). Opyt postroeniia kategorialnogo apparata sistemnogo podkhoda [Experience in building a categorical apparatus of a systematic approach]. *Filosofskie nauki*. № 3. pp. 75–77 [in Russian].
13. Turkina I.Ie. (2012). Typolohii pravovykh system i rol orhaniv sudovoi systemy v mekhanizmi derzhavy [Typologies of legal systems and the role of the judiciary in the mechanism of the state]. *Teoretychni ta prykladni pytannia derzhavotvorennia*. Vyp. 10. pp. 64–76 [in Ukrainian].
14. Fomina M.A. (2013). Do pytannia rozmezhuvannia poniat «sudova systema» ta «sudoustrii» [On the question of distinguishing between the concepts of «judicial system» and «judicial system»]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava*. № 1. pp. 67–69 [in Ukrainian].
15. Yaremenko V.V. Slipushko O.M. (1999) Novyi tлумачnyi slovnyk ukrainskoi movy [Новий тлумачний словник української мови] / U 4-kh tomakh. Ukladachi. K. : Akonit. T. 4. 944 p. [in Ukrainian].

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.6.3.2>

CYFROWA TRANSFORMACJA ORGANÓW ANTYKORUPCYJNYCH. ORGANIZACYJNO-PRAWNE PODSTAWY WDRAŻANIA ELEKTRONICZNYCH POSTĘPOWAŃ KARNYCH JAKO NOWEJ FORMY WSPÓŁPRACY DOKUMENTOWEJ

Liudmyla Asanova

*aspirant Katedry Administracji Publicznej i Administracji
Narodowej Akademii Spraw Wewnętrznych (Kijów, Ukraina)*

ORCID ID: 0000-0003-2203-0457

e-mail: Liudmyla.Asanova@ukr.net

Adnotacja. Badanie organizacji nowoczesnej pracy biurowej jako integrującego elementu cyfrowej transformacji społeczeństwa ukraińskiego, od którego poziomu zależy skuteczność realizacji przez instytucje ich zadań profilowych, jest istotne dla współczesnej nauki. Przeprowadzając analizę historycznych etapów pracy biurowej, warunków jej powstawania, definiując pojęcie pracy biurowej, rodzaje i formy obiegu dokumentów, po zbadaniu wymagań dotyczących treści i dokumentacji, a także ich klasyfikacji, konieczne jest znalezienie sposobów praktycznego wdrożenia w organizacji środków doskonałego zarządzania dokumentacją. Tak więc dzisiaj nasze państwo stopniowo ucieleśnia pozytywne doświadczenia krajów zachodnich w zakresie digitalizacji wszystkich dziedzin życia. Rozwój społeczeństwa informacyjnego na Ukrainie przewiduje celowe skoordynowane działania wszystkich władz państwowych i władz lokalnych.

Słowa kluczowe: dokumentacja, elektroniczne postępowanie karne, organy antykorupcyjne, współpraca dokumentowa, transformacja cyfrowa, cyfryzacja, Krajowe Biuro Antykorupcyjne Ukrainy.

DIGITAL TRANSFORMATION OF ANTI-CORRUPTION BODIES. ORGANIZATIONAL AND LEGAL BASES OF INTRODUCTION OF ELECTRONIC CRIMINAL PROCEEDINGS AS A NEW FORM OF DOCUMENTARY INTERACTION

Liudmyla Asanova

*Postgraduate Student at the Department of Public Administration
National Academy of Internal Affairs (Kyiv, Ukraine)*

ORCID ID: 0000-0003-2203-0457

e-mail: Liudmyla.Asanova@ukr.net

Abstract. The study of the organization of modern office work as an integrating element of the digital transformation of Ukrainian society, on the level of which depends the effectiveness of the institutions of their profile tasks is relevant for modern science. Carrying out the analysis of historical stages of office work, conditions of its formation, definition of concept of office work, types and forms of document circulation, having studied requirements to the maintenance